

Iranian Independent Islamic Human Rights Commission
کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران
انجمن حقوق انسان الاسلامیه فی ایران

شروع فروپاشی بزرگ نظام آموزش عالی ایالات متحده؛ ترامپ و نقش آفرینی منفی

امور پژوهشی، آموزشی و ترویجی کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران

بهار ۱۴۰۴

توضیحات مقدماتی کمیسیون:

در خلال دو سال گذشته که نسل کشی در غزه جریان دارد، در سراسر جهان اعتراضات گسترده ای شکل گرفته که یکی از مصادیق برجسته آن در مراکز آموزش عالی آمریکا بوده است. اعتراضات وسیع در دانشگاههای آمریکا در اواخر دوره ریاست جمهوری بایدن توجهات جهانی را برانگیخت. با ورود مجدد ترامپ به کاخ سفید و شروع فعالیت وی در سال ۲۰۲۵ حملات به دانشجویان، اساتید و دانشگاهها به خاطر اعتراضات آنها علیه جنایات در غزه گسترش پیدا کرد. ترامپ صراحتاً روسای دانشگاههای معترض به جنایات اسرائیل را تهدید به قطع بودجه، اخذ مالیات های سنگین، اخراج اساتید، بازداشت دانشجویان، عدم تمدید ویزای دانشجویان خارجی معترض و فشارهای دیگر نمود. در مقابل وی، برخی از مسئولان دانشگاهها تسلیم شدند یا استعفا دادند اما بعضی مسئولان ایستادگی نمودند و به مراجع قضایی رجوع کردند تا بتوانند از طریق دادخواهی قضایی مانع فشار غیر قانونی وی شوند. این روند هم چنان ادامه دارد و هر هفته خبرهای متعددی در این خصوص در رسانه ها بازتاب پیدا می کند. در قبال این تحولات، گزارشگران حقوق بشر سازمان ملل نیز چند نوبت فشارهای دولت ترامپ علیه آزادی ها شناخته شده محافل علمی و آزادی اجتماعات مسالمت آمیز را محکوم کرده و از دولت آمریکا خواسته اند که دست از این کارها بردارد.

نوشتار حاضر مخاطبان را با واقعیتی مهم آشنا می سازد و آن اینکه مراکز آموزش عالی آمریکا قبل از فشارهای سیاسی اخیر ترامپ نیز دچار چالشهای مهمی شده و روند فروپاشی را طی می کند. قطع یا کاهش شدید منابع مالی، نزاعهای فرهنگی و کاهش شدید ثبت نام دانشجویان و فشارهای سیاسی از جمله عواملی هستند که بزعم نویسنده این نوشتار کوتاه، دانشگاههای آمریکا را به آستانه نابودی رسانده است.

مطالعه این نوشتار، آگاهی ها و حساسیت های هر مخاطبی را نسبت به لزوم صیانت از مراکز آموزش عالی و رعایت حقوق انسانی در این حوزه ارتقا می بخشد و می تواند به تلاشهای جدی در این زمینه منتهی شود.

♦ نویسنده: دونالد اِارل کالینز، استاد دانشگاه آمریکایی، واشنگتن دی سی

♦ برگردان از انگلیسی به فارسی: محدثه سادات (نادیا) میر محمد میگوئی، ویرایش و نهایی سازی در امور پژوهشی

کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران، اردیبهشت ۱۴۰۴

♦ مآخذ: شبکه انگلیسی الجزیره، مورخ ۲۴ آوریل ۲۰۲۵

متن مقاله:

راه دیگری برای [بیان واقعیت] وجود ندارد که بگوئیم دانشگاه آمریکایی، آنطور که ایالات متحده از دهه ۱۹۶۰ آن را [با ویژگی های خاص خود] معرفی و شناخته شده، به پایان خود رسیده است. موج تعطیلی و ادغام دانشگاه ها که ۱۵ سال پیش آغاز شد، مطمئناً طی چند سال آینده افزایش خواهد یافت.

به طور کلی، ثبت نام در دانشگاه ها در سال ۲۰۱۰ به اوج خود رسید، اما از آن زمان به طور مداوم کاهش یافته است، زیرا هزینه [های بالای] دانشگاه، همه گیری کووید-۱۹ و سایر روندها، دانشجویان را از حضور در مؤسسات آموزش عالی باز داشته است. با سرکوب های اخیر علیه اعتراضات در دانشگاه ها، فضای [تحمیلی] علیه [مطالبات مربوط به] تنوع طلبی، برابری خواهی و شمول گرایی (DEI) و آزار و اذیت دانشجویان خارجی توسط دولت ایالات متحده، دانشگاه های آمریکایی واقعاً در معرض یک سونامی قرار دارند. بسته شدن تدریجی یا به حاشیه رانده شدن مؤسسات، تقریباً قطعی است که از اکنون تا پایان دهه ۲۰۲۰ می تواند به سیل تبدیل شود.

دانشگاه ایالتی سونوما (معروف به کالیفرنیا استیت سونوما) از جمله دانشگاه هایی است که اخیراً با کاهش بودجه مواجه شده است. با وجود حکم دادگاه ایالتی شهر سونوما که موقتاً برنامه های دانشگاه را متوقف کرده است، دانشگاه ایالتی سونوما همچنان با کسری بودجه ۲۴ میلیون دلاری مواجه است. حتی اگر این حکم پس از اول ماه مه نیز پابرجا بماند، دانشگاه ایالتی سونوما می تواند و احتمالاً با مذاکراتی صادقانه با کارکنان، اساتید و دانشجویان، بیش از ۲۲ رشته تحصیلی، شش دپارتمان و بیش از ۱۰۰ موقعیت شغلی هیئت علمی را حذف کند. به طور خاص، دپارتمان های تاریخ هنر، اقتصاد، زمین شناسی، فلسفه، تئاتر/رقص و مطالعات زنان و جنسیت در معرض حذف از دانشگاه ایالتی سونوما هستند که عمده تاً شامل هنرهای آزاد و علوم اجتماعی می شود.

در همین راستا، گسترده ترین تعدیل نیرو در دهه گذشته در سال ۲۰۲۳ در دانشگاه ویرجینیای غربی رخ داد. در ماه اوت همان سال، پس از یک پویش شش ساله برای افزایش ثبت نام، ویرجینیای غربی اعلام کرد که با کسری بودجه ۴۵ میلیون دلاری مواجه شده است و ثبت نام از تقریباً ۲۹۰۰۰ نفر در سال ۲۰۱۷ به کمی کمتر از ۲۶۰۰۰ نفر در سال ۲۰۲۳ کاهش یافته است. طرح ریاضت اقتصادی قرار بود ۳۲ رشته تحصیلی - از جمله تمام برنامه های زبان های خارجی و برنامه دکترای ریاضی و ۱۶۹ موقعیت هیئت علمی را کاهش دهد. اما پس از هفته ها اعتراض دانشجویی، این تعداد به ۲۸ رشته تحصیلی (تقریباً یک پنجم رشته های کارشناسی) و ۱۴۳ هیئت علمی (کاهش ۱۳٫۵ درصدی) کاهش یافت. این تغییر ناگهانی به سمت ریاضت اقتصادی منجر به جریان مداوم استعفای اعضای هیئت علمی و مدیران یا بازخرید حقوق بازنشستگی برای ترک ویرجینیای غربی شده است. باز هم، رشته های کارشناسی هنرهای آزاد و برنامه های کوچک تحصیلات تکمیلی دانشگاهی اهداف اصلی کاهش قرار گرفتند.

داستان‌هایی مانند آنچه در دانشگاه ایالتی سونوما اتفاق می‌افتد و پیش از این در ویرجینیای غربی رخ داده است، بخشی از یک روند بزرگتر و وحشتناک هستند. با افزایش تدریجی ورود زنان به دانشگاه در ۵۰ سال گذشته، کاهش شدیدتری در تعداد مردانی که به دانشگاه می‌روند، به ویژه در میان مردان سفیدپوست، مشاهده شده است. از سال ۱۹۷۰، مردان از ۵۸ درصد از کل دانشجویان کارشناسی دانشگاه به تنها حدود ۴۰ درصد در اوایل دهه ۲۰۲۰ رسیده‌اند. ۷۱ درصد از کاهش ثبت نام در دانشگاه از سال ۲۰۱۰ همزمان با کاهش حضور مردان در آموزش عالی بوده است. شاید جنسیت زدگی (سکسیزم) که در پوشش بی‌علاقگی [مردان] به آموزش عالی در پی افزایش تعداد دانشجویان زن، خود را نشان می‌دهد، حداقل بخشی از توضیح این کاهش شدید ثبت نام باشد.

و اما سایر مؤسسات آموزش عالی، وضعیت بدتری دارند: به عنوان مثال، دانشگاه کلاریون پنسیلوانیا، دانشگاه کالیفرنیا پنسیلوانیا، کالج سنت رز در نیویورک و دانشگاه ایندپندنس در یوتا. اینها از جمله ۷۶ کالج و دانشگاهی هستند که یا تعطیل شده‌اند یا با سایر مؤسسات آموزش عالی در ایالات متحده ادغام شده‌اند و بر زندگی ده‌ها هزار دانشجو و چندین هزار عضو هیئت علمی تأثیر گذاشته‌اند. تقریباً همه این مؤسسات، کمبود بودجه و کاهش ثبت نام را به عنوان دلایل تعطیلی یا ادغام خود ذکر کرده‌اند.

در سطح ملی، تعداد دانشجویانی که در کالج‌ها و دانشگاه‌های ایالات متحده تحصیل می‌کنند از اوج ۱۸/۱ میلیون دانشجو در سال ۲۰۱۰ به ۱۵/۴ میلیون نفر در سال ۲۰۲۱ کاهش یافته است. این آمار، کاهش ۳۵۰ هزار دانشجو پس از سال اول همه‌گیری کووید ۱۹ را نیز در بر می‌گیرد. تا پاییز گذشته، ثبت نام به ۱۵/۹ میلیون دانشجو افزایش یافته بود که افزایشی ۴/۵ درصدی را نشان می‌دهد، اما به سختی می‌تواند موج تعطیلی‌ها، ریاضت اقتصادی و ادغام‌ها را مهار کند.

طبق مدل تست استرس مالی بانک فدرال رزرو فیلادلفیا برای مؤسسات آموزش عالی آمریکا، تا پایان سال تحصیلی ۲۰۲۵-۲۰۲۶، حدود ۸۰ کالج و دانشگاه در ایالات متحده ممکن است برای همیشه تعطیل شوند. آنها یافته‌های خود را بر اساس «پیش‌بینی بدترین سناریو که از پرتگاه جمعیتی قریب‌الوقوع (یا کاهش ۱۵ درصدی ثبت نام) عبور خواهد کرد» بنا نهاده‌اند. به علاوه، جمعیت‌شناسان پیش‌بینی کرده‌اند که از پاییز امسال، کاهش قریب‌الوقوع تعداد ثبت نام‌کنندگان در دانشگاه‌ها، آغاز خواهد شد که می‌تواند پیامدهایی از مشکلات اقتصادی پس از رکود بزرگ اواخر دهه ۲۰۰۰ باشد.

[در روند فهم عوامل فروپاشی دانشگاه‌های آمریکا] سپس نوبت به دور دوم ریاست جمهوری ترامپ و آزار و اذیت دانشجویان خارجی دانشگاه‌ها توسط دولت او می‌رسد. سرکوب‌های آزادی‌های دانشگاهی در دوران جو بایدن، رئیس جمهور سابق علیه اعتراضات اساتید و دانشجویان طرفدار فلسطین، و در دوران فرمانداران عمدتاً جمهوری خواه مانند گرگ ابوت در تگزاس و ران دسانتیس در فلوریدا علیه نظریه انتقادی نژاد و مخالفت با پویش

برابری خواهی و تنوع طلبی و شمول گرایی، در دوران ریاست جمهوری دونالد ترامپ تشدید شده است. اقدام دولت ترامپ برای لغو ویزای بیش از ۱۷۰۰ استاد و دانشجوی خارجی و ربودن و اخراج بسیاری دیگر، عمدتاً به دلیل فعالیت‌های طرفدار فلسطین و سایر مواضع سیاسی که علیه منافع دولت تلقی می‌شود، یکی از حوزه‌های رشد پایدار در آموزش عالی را تهدید می‌کند. نه علیرضا درودی، رومیس اوزترک و محمود خلیل، و نه هیچ یک از صدها قربانی دیگر این بی‌عدالتی، هیچ جرمی طبق قوانین ایالات متحده مرتکب نشده‌اند. مگر اینکه رفتن به مراسم تشییع جنازه یا نوشتن سرمقاله یا اعمال حق اعتراض طبق متمم اول قانون اساسی، رفتار مجرمانه باشد.

در سال‌های ۲۰۲۳-۲۰۲۴، بیش از ۱/۱ میلیون دانشجوی بین‌المللی در مقاطع کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکترا در کالج‌ها و دانشگاه‌های ایالات متحده تحصیل کردند. اما با تهدید، دستگیری و اخراج ده‌ها دانشجوی خارجی و محقق توسط دولت ترامپ، تقریباً قطعی است که ثبت نام دانشجویان بین‌المللی از خاورمیانه و جنوب آسیا در سال آینده کاهش خواهد یافت. همچنین احتمالاً به دلیل جنگ تعرفه‌ای مداوم بین دو کشور، تعداد دانشجویان چینی نیز کاهش خواهد یافت. یک چهارم کل دانشجویان خارجی در ایالات متحده از چین هستند.

پس از دهه‌ها استخدام ارتشی از اساتید پاره وقت توسط دانشگاه‌ها به جای اعضای هیئت علمی و محققان تمام وقت و دائمی، و اداره پردیس‌های دانشگاه‌ها توسط رؤسای دانشگاه‌ها مانند کسب و کارهای انتفاعی، فروپاشی آموزش عالی ایالات متحده تقریباً اجتناب‌ناپذیر بوده است. با وجود اینکه [دانشگاه] هاروارد اخیراً مخالفت خود را در قبال دولت ترامپ در مقوله سرکوب کالج‌ها و دانشگاه‌ها ابراز کرده است، سلسله مراتب از بالا به پایین و نیروی کار فاقد قدرت، پاسخ‌های آموزش عالی به جنبش‌های محافظه‌کار و راست افراطی در ایالات متحده را کاملاً ناتوان کرده است. به این موارد، فرضیات محافظه‌کارانه [مورد قبول دولت ترامپ] در مورد رشته‌های هنرهای آزاد به عنوان «غیراخلاقی»، «تلقین» و «لیبرتاردها» را اضافه کنید، به جای آنچه که واقعاً بدان معنا هستند: گسترش دانش فرد از مردم و جهان. همچنین دهه‌هاست که تأکید بیش از حدی بر STEM (علوم، فناوری، مهندسی و ریاضیات) وجود داشته است. احتمال اینکه رهبران پروژه ۲۰۲۵ ترامپ برنامه وام دانشجویی فدرال را خصوصی کنند، تقریباً همان باری خواهد بود که کمر آموزش عالی ایالات متحده را در این برهه می‌شکند.

[در چنین وضعیتی] به ویژه دپارتمان‌های هنرهای آزاد به ادغام خود ادامه خواهند داد، یا مدیران دانشگاه‌ها به دنبال دلایلی برای کنار گذاشتن آنها به عنوان اقدامی برای صرفه‌جویی در هزینه‌ها خواهند بود. تعداد فزاینده‌ای از اعضای هیئت علمی ارشد، خود را بازخرید کرده، به سوی بازنشستگی زودهنگام رفته یا اخراج خواهند شد. اعضای هیئت علمی غیر دائمی و کارکنان جوان، در چشم‌انداز رو به افول آموزش عالی ایالات متحده، بیکار و در بسیاری از موارد، غیرقابل استخدام خواهند بود. بیش از همه، دانشجویانی که خود را در هر موسسه‌ای خارج از ۱۳۶ دانشگاه

برگزیده یا ۵۰ کالج و دانشگاه برتر دولتی می‌یابند، ممکن است دیگر نتوانند از پس هزینه‌های دانشگاه برآیند و ده‌ها هزار نفر قادر به تکمیل مدارک خود نیستند. آموزش عالی آمریکا نه تنها [با در نظر گرفتن عواملی که اجمالا اشاره شد، در حال حاضر] به ورطه سقوط افتاده است، بلکه از قبل به این وضع گرفتار شده است.